
Bilvpushpapanchamritadhanyajaladharadishivapujaphalavarnanam

बिल्वपुष्पपञ्चामृतधान्यजलधारादिशिवपूजाफलवर्णनम्

Document Information

Text title : Munayah Proktam Bilvpushpapanchamritadhanyajaladharadishivapujaphalavarnanam

File name : bilvapuShpapanchAmRRitadhAnyajaladhArAdishivapUjAphalavarNanam.itx

Category : shiva, shivarahasya, pUjA

Location : doc_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shivarahasyam | harAkhyah tRitIyAMshaH | uttarArdham | adhyAyaH 24
| 91-143 ||

Latest update : February 1, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 1, 2024

sanskritdocuments.org

बिल्वपुष्पपञ्चामृतधान्यजलधारादिशिवपूजाफलवर्णनम्

मुनयः -

साधु पृष्टमिदं प्राज्ञाः शिवपूजनसाधनम् ।

शिवार्थनस्त्ररूपं य वेदोक्तमधुनोच्यते ॥ ९१ ॥

--

स्नात्वा जलैः समुद्धृत्य भस्मनाऽङ्गानि सादरम् ।

अग्निरित्यादिभिर्मन्त्रैः कृत्वा भस्माभिमन्त्रणम् ॥ ९२ ॥

त्रिपुण्ड्रधारणं कृत्वा कृत्वा रुद्राक्षधारणम् ।

बिल्वमूले सन्निविश्य जम्बा मन्त्रं षडक्षरम् ॥ ९३ ॥

बिल्ववृक्ष नमस्तेऽस्तु शिवपूजनसाधन ।

मूलतो भवतुपाय मध्यतो मूडतुपिण्डे ॥ ९४ ॥

अग्रतः शिवतुपाय पत्रर्वेदस्वतुपिण्डे ।

स्कन्धे वेदान्ततुपाय तरुराजाय ते नमः ॥ ९५ ॥

नमस्ते बिल्वतरवे भानुसोदर ते नमः ।

शिवपूजोधेताभीष्टसाधनाय नमो नमः ॥ ९६ ॥

एति सम्प्रार्थ्यं तं बिल्वं नत्वा कृत्वा प्रदक्षिणम् ।

कृताञ्जलिपुटो भूत्वा प्रार्थयेत् पुनरादरात् ॥ ९७ ॥

वेदतुपाणि पत्राणि शिवपूजार्थमथ ते ।

प्रार्थयामीति सम्प्रार्थ्यं भवेत् तद्ग्रहणोद्यतः ॥ ९८ ॥

रुद्राध्यायं जपन्नेव स्मरन्ते मण्डेश्वरम् ।

गृहीत्वा बिल्वपत्राणि पूजयेद्गद्गिरिजापतिम् ॥ ९९ ॥

सुबिल्वपत्रपृष्टेन योजयेत्त्रिंशत्सप्तकम् ।

उत्तानैः पूजयेत्पत्रैः उत्तरात्रैर्जलान्वितैः ॥ १०० ॥

यथोत्पन्नेन पुष्पेण पूजयेत् गिरिजापतिम् ।
 सर्वात्मना वृन्तलीनं बृहतीपुष्पमर्थयेत् ॥ १०१ ॥
 वृन्तलीनानि पद्मानि कुमुदानि नवान्यपि ।
 शिवपूजोपयुक्तानि नान्यानीत्यवधारितम् ॥ १०२ ॥
 यम्पकामल्लिकाजाती करवीरादिकानि तु ।
 यथेष्टमेव द्रव्यानि सितान्यायसितान्यपि ॥ १०३ ॥
 अर्कं वा करवीरं वा बकं कनकमेव वा ।
 दत्त्वा लिङ्गे शिवं स्मृत्वा भक्त्या पापैः प्रमुच्यते ॥ १०४ ॥
 नवारुणैः बिल्वपत्रैः पूजयित्वा मહેश्वरम् ।
 ब्रह्मडापि विमुक्तः स्यात् भूतिरुद्राक्षभूषणः ॥ १०५ ॥
 उद्धृत्य भस्मनाङ्गानि धृत्वा तिर्यङ् त्रिपुण्ड्रकम् ।
 बिल्वपत्रैः समभ्यर्च्य मुक्तो भवति मानवः ॥ १०६ ॥
 भक्त्या दत्त्वा महेशाय कोमलं बिल्वपल्लवम् ।
 कैलासं समवाप्नोति गृहं गृहपतिर्यथा ॥ १०७ ॥
 सन्ति पत्राण्यनेकानि प्रसूनान्यपि कोटिशः ।
 बिल्वपत्रार्पणैर्नैव तुष्टो भवति शङ्करः ॥ १०८ ॥
 ओकस्य बिल्वपत्रस्य शिवलिङ्गे प्रदानतः ।
 यत् पुण्यं समवाप्नोति तद्भेदेद्विरिजापतिः ॥ १०९ ॥
 बिल्वपत्रं प्रदानस्य ङ्गलमेतावदित्यपि ।
 वेदैरपि न विज्ञातं अन्येषां तत्र का कथा ॥ ११० ॥
 बिल्वे भस्मनि रुद्राक्षे शङ्करस्य यथा रुचिः ।
 तथा रुचिर्भवान्यां तु तथाऽन्येषु रुचिर्न तु ॥ १११ ॥
 अम्भुडानि सम्भुडानि बिल्वपत्राणि तेष्वपि ।
 अतिप्रीतिरभाण्डेषु दुर्लभान्येव तानि तु ॥ ११२ ॥
 लिङ्गानि दुर्लभान्येव बिल्वपत्राण्यपि स्वतः ।
 सुलभानि भवन्त्येव क्वचित् भाग्यवतां नृणाम् ॥ ११३ ॥
 नवानि बिल्वपत्राणि दुर्लभानि भवन्ति येत् ।
 अनवान्यपि सम्पाद्य पूजयेत् तैरुमापतिम् ॥ ११४ ॥

बिल्वपत्राणि दैवानि शुष्काणि पतितान्यपि ।
 भिन्नान्यपि नवाभावे छिद्राण्यपि कदाचन ॥ ११५ ॥
 यावत्तद्रक्षाणं शक्यं तावद्धृत्यैव सादरम् ।
 द्यैयं बिल्वं मलेशाय तस्यूर्णमपि तत्प्रियम् ॥ ११६ ॥
 दुर्लभं बिल्वयूर्णं येत् बिल्वयन्मनमेव वा ।
 दद्यान्नित्यं मलेशाय तेन तुष्यति शङ्करः ॥ ११७ ॥
 बिल्वपत्रैरनभ्यर्थ्य तस्यूर्णैरपि यन्मनैः ।
 न भोक्तव्यं न शेतव्यं कदापि द्विजजन्मना ॥ ११८ ॥
 अपराणि सुगन्धीनि प्रसूनानि मलेश्वरः ।
 बिल्वाभावे न गृह्णाति तेन प्रीतः सदाशिवः ॥ ११९ ॥
 सूर्याभावे यथा ध्वान्तं न नश्यति तथा सुराः ।
 बिल्वपत्रार्थनाभावे न पापं याति सर्वथा ॥ १२० ॥
 बिल्वीतरुजवाते वा या प्रीतिर्गिरिजापतेः ।
 सा प्रीतिः पुष्पवातेऽपि शङ्करस्य न जायते ॥ १२१ ॥
 सूर्यः सृष्टो मलेशेन ध्वान्तसंहरणाय सः ।
 बिल्वः सृष्टः शिवेनैव पापनाशाय डेवलम् ॥ १२२ ॥
 आदित्यः समभूत् सोमात् सोमाद्विल्वः प्रजायते ।
 उभया सखितः सोमः स तयोर्जनको यतः ॥ १२३ ॥
 नीलोत्पलकृतां मालां शङ्कराय समर्पयेत् ।
 प्रकुल्लपद्ममालां च कुण्डमलैर्नार्थयेत् शिवम् ॥ १२४ ॥
 करवीरप्रसूनानि प्रक्षिप्य लिङ्गमस्तके ।
 मुच्यते पातकैः सर्वैः ब्रह्मलुप्त्यादिभिः सुराः ॥ १२५ ॥
 करवीरप्रसूनेन यो नार्थयति शङ्करम् ।
 स दृशितो भवत्येव सवशः प्रतिजन्मनि ॥ १२६ ॥
 मन्दारैः कनकैर्वापि यः सायं शिवमर्षयेत् ।
 स मुक्तः पापकोटिभ्यो मुक्तो भवति मानवः ॥ १२७ ॥
 भृङ्गीकुसुमैर्नित्यं योऽर्षयेत् गिरिजापतिम् ।

अस्थूलैरपि वा स्थूलैः मुख्यते पापबन्धनात् ॥ १२८ ॥

यः प्रयच्छति शर्वाय कुल्लवां पुङ्गुजमालिकाम् ।
सायङ्काले विशेषेण स याति शिवमन्दिरम् ॥ १२९ ॥

पुभागमालिकां दत्त्वा मडेशाय निशामुधे ।
मुख्यते पापकोटिभ्यः सद्य एव न संशयः ॥ १३० ॥

शतपत्रप्रसूनानि यः प्रयच्छति शङ्कुरे ।
द्रोणपुष्पाणि वा नित्यं स याति शिवमन्दिरम् ॥ १३१ ॥

पारिजातप्रसूनानि यो ददाति मडेश्वरे ।
वकुलान्यपि पूतात्मा स मुक्तो भवति ध्रुवम् ॥ १३२ ॥

यः पूजयेन्मडादेवं कुन्दसुन्दरमालया ।
स गन्धर्वपतिर्भूत्वा प्रयाति शिवमन्दिरम् ॥ १३३ ॥

अर्चयित्वा मडादेवं डेतकीकुसुमैर्निशि ।
अरातिभ्यः सर्वथापि न बिभेत्येव मानवः ॥ १३४ ॥

दुर्वाङ्कुरैर्नवैः शुद्धैरभिपूज्य सदाशिवम् ।
सर्वपुष्पार्थनङ्गलं प्राप्नोत्येव न संशयः ॥ १३५ ॥

यवतण्डुलगोधूमैः यण्डैर्द्विद्वैरपि ।
सितासितैस्तिलैरीशं सर्षपैश्च समर्थयेत् ॥ १३६ ॥

प्रियङ्गुमिश्र नीवारैः श्यामाडैः शालिभिस्तथा ।
आरुमिश्र समाराध्य मुख्यते पापकोटिभिः ॥ १३७ ॥

दध्ना क्षीरैर्धृतेनापि मधुना सितयाऽपि य ।
समभ्यर्च्य मडादेवं मुख्यते पापकोटिभिः ॥ १३८ ॥

डिमशीकरसङ्काशनीरधारालिषेयनम् ।
मडालिङ्गे प्रदोषेषु मडापापैः प्रमुख्यते ॥ १३९ ॥

क्षीराज्यमधुधाराभिः योऽभिषिञ्चेद्दुमापतिम् ।
स एव ङयमेधाटियागकोटिकुलं लभेत् ॥ १४० ॥

आडल्पाङ्गितपापनाशकमिति ज्ञेयं शिवाराधनं
सामान्येन तदध्यभ्यङ्गिण्येद्वैश्वैकृतम् ।
तत् किं किं कृलमातनोति अङ्गुधा तन्नैव जाने निजं

दास्यत्येव पदं सदाशिव इति ज्ञातं तदन्यत्तथा ॥ १४१ ॥

मुक्तिप्रासादमार्गप्रथितमणिलसदीर्घसोपानपङ्क्तिः

भक्तिः श्रीपतिनेत्रपूजितशिवाकान्ताङ्घ्रिपङ्कुरुणे ।

सा भक्तिर्यदि बिल्वपल्लवलसन्मल्लीप्रसूनार्पणे

शाङ्गे लिङ्गवरे तदा जितमिदं तावज्जगज्जायते ॥ १४२ ॥

धन्यैर्जन्मसदस्रसाधितमहापुण्यार्णवैः केवलं

भक्तिः शङ्कुशपादपद्मभजने तावत्परं लभ्यते ।

सा लब्धा जननादिदुःखनिकरं हन्त्येव हन्त्यापदां

राशीनप्यमितान् करोति परमानन्दाश्रयं सर्वदा ॥ १४३ ॥

॥ इति शिवरहस्यान्तर्गते मुनयः प्रोक्तं बिल्वपुष्पपञ्चामृतधान्यजलधारादिशिवपूजाङ्गलवर्णनं सम्पूर्णात् ॥

- ॥ श्रीशिवरहस्यम् । उराभ्यः तृतीयांशः । उत्तरार्धम् । अध्यायः २४ । ८१-१४३ ॥

- .. shrIshivarahasyam . harAkhyah tRRitIyAMshaH . uttarArdham . adhyAyaH 24. 91-143 ..

Proofread by Ruma Dewan

Bilvapushpapanchamritadhanyajaladharadishivapujaphalavarnanam

pdf was typeset on February 1, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

